

אמונה בשעת משבר / טל לוי, מחנך כיתה ז'3

בסוף הפרשה הקודמת עת יצאו משה ואהרן מפרעה, פגשו את שוטרי ישראל ושם יצא כל קצפם על משה ואהרן: **יֵרָא ה' עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֶנְשֵׁי הַבְּאֲשָׁתִים אֶת רִיחֲנֵי בְעֵינֵי פְרַעֲה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו לְתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לְהִרְגֵנוּ.** "משה רבינו" נשבר, למרות הבטחתו של הקב"ה שפרעה יסרב בתחילה ולא ישחרר אותם ממצרים, משה צועק כלפי שמיא ואומר: **"לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי"**.

בתגובה לכך אומר ה' בתחילת פרשתנו: **וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׂמִי ה' לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם.** "על פסוק זה משווה המדרש את דמותם של האבות בהשוואה לדמותו של משה רבינו. המדרש אף מותח ביקורת על משה רבינו ואומר, שהקב"ה הבטיח לאברהם את כל ארץ ישראל ואע"פ כן היה צריך אברהם לכתת רגליו כדי לקבור את שרה בחלקת אדמה שעליה שילם ממון רב, ובכל זאת לא הטיח דבר כלפי הקב"ה. בדומה לכך, יצחק אבינו שגם לו ה' הבטיח את ארץ ישראל, נאלץ יצחק להתמודד עם תושבי שסתמו לו את בארות המים, חרף כל זאת, גם הוא לא אמר דבר כלפי הקב"ה. בן הוא גם אצל יעקב אבינו, למרות הבטחת הארץ נאלץ לקנות חלקת אדמה במאה קשיטה. לעומת האבות, משה רבינו זעק כלפי הקב"ה: "למה הרעותה לעם הזה, "למרות שידע שפרעה לא יסכים בתחילה

נראה לומר שהקב"ה לימד את משה שהגאולה אינה קוראת בבת אחת, הגאולה קוראת בתהליך איטי, שלב אחר שלב. כותב הרמב"ן, שמשחשבה חשב שהיציאה ממצרים תקרה באופן מהיר ומכות מצרים יקרו בזה אחר זה ומיד פרעה ישחרר אותם. אולם לא כך הם פני הדברים, הגלות וכל שעת משבר זקוקים לבניין יצוק של אמונה, אמונה שמחזקת את המחשבה ואת הידיעה כי גאולה היא תהליך שקורה שלב אחר שלב בקצב משלו

לא פעם, האדם נמצא במצבי לחץ, משל היה עומד בפני שוקת שבורה, מלמדת אותנו התורה שבעולם שלנו ובגאולה. בפרט אנו כפופים למערכת זמנים ולתהליכים שקורים אט אט

שבת שלום